

Wat is het bewijs dat iemand Gods Geest heeft ontvangen?

De Bijbel vertelt en bevestigt ons dat iemand die behouden is (Hand. 16:31) door het geloof in de Heer Jezus, ook een kind van God is geworden (Joh. 1:12). Want zo iemand is opnieuw geboren door de werking van Gods Geest (Joh. 3:5-7). De Heilige Geest woont in hem of haar (1 Kor. 6:19).

In Galaten lezen we dat God Zijn Geest verleent en onder ons werkt op grond van de prediking van het geloof, en niet op grond van werken (Gal. 3:5). De verzegeling met de Heilige Geest is het gevolg van ons geloof in het evangelie (Ef. 1:13). De Geest maakt ongelovigen levend en komt in gelovigen wonen. God geeft ons dus niet de Heilige Geest omdat we bijzonder trouw zijn, of omdat we bijzonder geestelijke Christenen zijn. Nee, alleen op grond van geloof – hetzelfde geloof waardoor wij *allemaal* behouden worden en een kind van God worden; hetzelfde geloof dat Gods Geest Zelf bewerkt, wanneer we uit water en Geest opnieuw geboren worden (Joh. 3:1 vv).

God heeft daarvan Zelf uiteraard geen bewijs nodig, Hij weet precies wat de toestand van iemands innerlijk is. Maar het bewijs van al deze dingen voor het oog van ons als mensen (die immers niet het hart kennen) is, dat zo iemand met zijn mond Jezus Christus als Heer belijdt (1 Joh. 1:6-10; Rom. 10:9).

Maar dat is uiteraard nog niet genoeg, want we weten: mensen kunnen mooi praten, en veel godsdienstige mensen beweren ook dat Jezus hun Heer is. Dat hebben ze vaak al op de catechisatie of zondagsschool geleerd. En velen hebben er nooit iets mee gedaan. Daarom geeft Gods Woord ons een tweede criterium: in ons leven moet de vrucht van de Geest zichtbaar worden (Gal. 5:22 vv.; Matth. 12:33 vv.). Immers: aan de vruchten herken je de boom. De Geest Zelf getuigt met onze geest dat wij kinderen van God zijn (Rom. 8:16). En dat moet blijken uit ons hele leven.

Zolang we op aarde leven, blijven we zwak, we schieten vaak tekort en luisteren vaak slecht naar het Woord van onze hemelse Vader. Maar toch – als ons leven na onze bekering niet daadwerkelijk verandert, als we onveranderd blijven, als we lijken op de mensen van deze wereld, dan is er iets grondig mis. Denk maar aan het feit hoe de gelovigen in Thessalonika radicaal veranderden; ze bekeerden zich van de afgoden tot God om de levende God te dienen en Zijn Zoon uit de hemel te verwachten (1 Thess. 1:8-10).

Let wel: niet het feit dat ik een gave heb (of *beweer* er één te hebben), zal de mensen om me heen overtuigen dat ik veranderd ben. Geen enkele 'gave' bewijst dat ik de Geest van God heb. Denk maar niet dat de duivel de gave van herder, leraar, evangelist, spreken in talen, profetie enz. niet kan naäpen. Immers: hij doet zich al sinds de dag van de zondeval voor als een engel van het licht. Hij imiteert het werk van God. Dat deed hij al in de Handelingen (lees maar eens 8:9 vv en 19:13).

Maar ook daarna, hier en nu in ons moderne Europa: er zijn Godslasteraars die op de preekstoel prachtige gedeelten uit de evangeliën uitzetten. Ik herinner me hoe een volslagen vrijzinnige predikant preekte bij de begrafenis van een buurvrouw. Ze was op haar sterfbed tot geloof gekomen – een prachtig getuigenis! En die dominee móest het evangelie wel verkondigen, want dat was haar laatste wens ... Grote denkers zijn binnengeslopen in de Christenheid en hebben velen meegesleept toen ze zich na een tijd ontpopten als valse

leraren. Ze worden in de Brief van Judas 'dwaalsterren' genoemd (vers 13): ze dwalen zelf en brengen anderen op een dwaalspoor. Valse profeten bestaan er sinds jaar en dag, en ook veel oprechte gelovigen onderscheiden hen niet van échte dienstknechten van God. Immers: die 'profeten' citeren ook uit de Bijbel; ze roepen God of de Heilige Geest aan; ze zeggen te werken door de kracht van Boven (welk 'boven'?). In Afrika spreken duivelse tovenaars in allerlei talen wanneer ze bij hun bezweringen in extase komen. Denkt u dat de duivel dat alleen in Afrika kan?

Wanneer iemand zich bekeert, aanvaardt hij door genade de vergeving van zijn zonden. God biedt die vergeving aan in en door Zijn Zoon. Zo iemand wordt opnieuw geboren, niet door de wil van mensen maar door Gods Geest (Joh. 3:5 vv.) en mag zich nu vrij richten tot God als zijn Vader (Rom. 8:15). De Heilige Geest komt in zijn lichaam wonen; dat lichaam wordt een tempel van de Heilige Geest. En de Heer Jezus zegt dat de Heilige Geest eeuwig in zo iemand blijft (Joh. 14:16, 1 Joh. 2:27).

God geeft de Geest niet aan mensen die heel goede werken doen, en Hij laat Zijn kracht ook niet om die redenen zien, maar Hij doet dit op grond van het reddende geloof in de Heer Jezus. Galaten 3:5 bevestigt dit overduidelijk.

E.H.W. Luimes